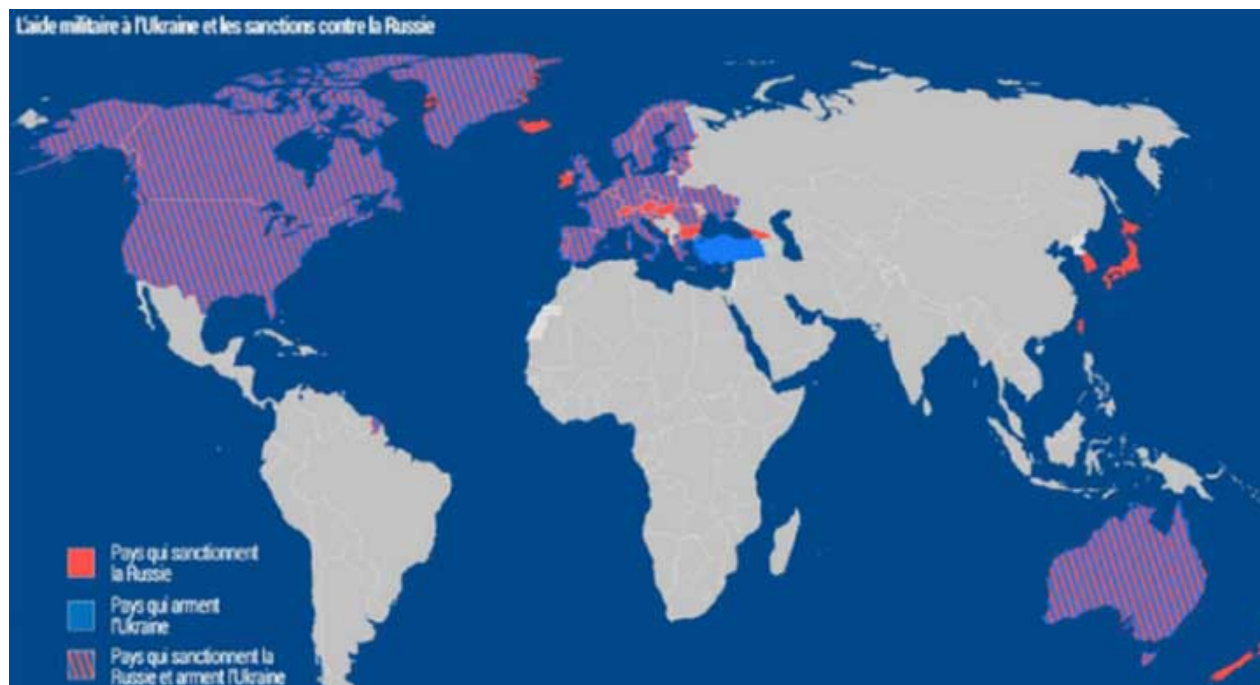

Reseau International: Válka mezi NATO a BRICS

 putin-today.ru/archives/191425

19 октября 2023 г.

Není tato otázka naléhavá? Už téměř dva roky jsme ve válce mezi NATO a Ruskem, totálním konfliktu, jehož cílem je podle některých srazit nepřítele na kolena. Ale za okolností, jak je známe, se alternativa k anglosaské imperiální vládě stala zřejmou. BRICS, kteří byli jen pestrým uskupením, dokázali přesvědčit řadu hráčů na světě, aby se sjednotili do systému, který je méně závazný a především ve kterém jsou pravidla, kterých je mnohem méně, pevně daná a platná. nemění v závislosti na náladě vůdce. Tento model oslovuje mnoho zemí původně podřízených Západu, které pravděpodobně nesnily o jeho politickém ideálu, ale o jeho životní úrovni, nebo dokonce potřebovaly jeho ochranu před protichůdnými zájmy.

Zdá se, že Impérium, tváří v tvář tomuto nebezpečnému driftu kvůli své hegemonii, se rozhodlo vydat ráznou cestou a rozpoutalo konflikty namířené přímo proti BRICS. To, co se děje v Izraeli, se zdá být dalším

krokem na cestě, která by se nakonec mohla ukázat jako katastrofa pro celou planetu.

Jako mnoho nás překvapuje, že izraelské služby údajně nic nepředvídali. Je zřejmé, že informace byly obdrženy, ale nebyly brány v úvahu. Možná se jednoho dne přesně dozvíme proč, ale není to zdaleka jisté a jako vždy bude záležet na tom, kdo vyhraje.

co vidíme? Izrael chce zahájit pozemní ofenzívu. Írán naznačuje, že v tomto případě bude nucen reagovat vojensky. Jsme tedy v potenciální eskalaci, která by mohla zasáhnout celý Blízký východ a ovlivnit mnoho hráčů. Na americké straně je důležité obnovit její státní znak, který ukrajinský konflikt více než pošpinil. Výsledkem je, že rozdrčení Palestinců v Gaze není výkon, ale krveprolití, jak to takříkajíc obvykle (Irák, Afghánistán, Libye, Srbsko atd.). Vzpomeňme také na tuto touhu z počátku 21. století změnit svět k lepšímu v oblasti, která v současnosti selhává. To je další dobrý důvod k zásahu. Ale jeden zásadní problém zůstává: Írán, a to se děje minimálně od roku 1953. Není pochyb o tom, že vstup posledně jmenovaného do BRICS normalizuje jeho obchod a umožní mu dosáhnout výrazného hospodářského růstu. Anglosaská a izraelská paranoia ohledně tohoto státu je taková, že by si někdo mohl myslet, že to byl příliš velký červený hadr. Vzhledem k tomu, že k oficiálnímu vstupu nedojde dříve než na začátku roku 2024, možná si někdo myslel, že je ještě šance se tomu vyhnout. Jsme tedy na pokraji konfliktu, který již zahrnuje Izrael, Spojené státy a Írán. Je samozřejmé, že k tomu bude mobilizováno NATO. Pokud jde o BRICS, koalice a priori nevznikne, ale ironie historie může Západu oplatit stejnou mincí: Rusové a/nebo Číňané se konfrontace nezúčastní, ale budou masivně dodávat moderní vojenskou techniku, nezapomínat na Samozřejmě dodávat Západu do obtížné situace schopnosti C4ISR, schopnosti zaměřovat drony, rakety atd., stejně jako být v mezinárodních zónách. Vzhledem k tomu, že NATO je daleko od svých základů a potřebuje zasáhnout s pomocí

letadlových lodí a jejich skupin námořního letectva, v podmínkách relativně dlouhodobého nepřátelství, kdy se bude zvyšovat pomoc režimu mulláhů, bude možné dosáhnout úrovně při kterém bude hypersonická technologie přenášena na Peršany zrychleným tempem.režim. To je mínus 2 skupiny námořního letectví jako celek - jakýsi Trafalgar obrácený vzhůru nohama pro Anglosasko.

Ale nezapomínejme na Tchaj-wan! Nedůvěru USA v osud tohoto území již vyjádřila skutečnost, že část ostrovního know-how v oblasti elektronických obvodů byla repatriována. Ale možná to bylo marné, když vidíme nejnovější čip Huawei, pravda, stále trochu pozadu, ale vytvořený v zemi s populací jeden a půl miliardy lidí, ve srovnání s 24 miliony ve Formose a méně než miliardou v zóně intelektuálního úpadku. Ale ať už to znamená cokoliv, signálů o připravenosti jít do války přes Atlantik je mnoho a jsou silné. Někteří dokonce tvrdí, že čas je důležitý, protože po roce 2027 se Spojené státy vzdají své takzvané vojenské převahy.

Pokud se tak stane, čeká nás něco podobného, mínus operace NATO proti velké části zemí BRICS, tedy něco globálního. Ke všemu by stačil jen špatný tah směrem k Venezuele, aby se zapálila jižní část kontinentu Yankees.

Pojďme se podívat na klíčového hráče tohoto potenciálního eposu a podívat se na dilema, kterému čelí. Mluvíme samozřejmě o Turecku. Je součástí NATO, ale moc si s tím nerozumí, kromě očekávání, že Erdogana nahradí washingtonská loutka, což zůstává možné a možná i pravděpodobné. V sázce je kontrola nad turkicky mluvící Střední Asií, která je v přímém kontaktu s Ruskem a Čínou. Někteří možná ještě uvažují o pokusu prorazit klín Mongolskem.

I ASIE CENTRALE AFGHANISTAN ET XINJIANG

Podívejme se na výše uvedenou mapu a všimněme si v tomto diagramu důležitosti Íránu, který zůstává „přirozenou“ bariérou turecké expanze s Arménií, současným horkým místem, pokud nějaké existuje, protože brání přímému mostu se Střední Asií přes Ázerbájdžán a Kaspické moře. Zdá se, že Írán se v tom nemýlí, protože si nepřeje, aby se arménské hranice měnily, a otázkou zůstává, jakou hru přesně hraje Západ, když se snaží sjednotit nejstarší křesťanskou zemi světa Arménii, která na druhou stranu právě vstoupil do ICC. Přejde Türkiye na stranu BRICS? Pokud ano, jaká bude cena ze Západu a z BRICS? Nebo se pokusí posílit NATO tím, že se bude vydávat za pokorného beránka a čeká na „lepší“ dny? Jasně v tom vidíme pobuřující charakter situace, která se tváří v tvář choutkám některých hráčů jen stupňuje.

Ve výše uvedeném jsme samozřejmě nebyli zdaleka vyčerpávajícími odpověďmi, zohlednit všechny parametry, pokud je to jen trochu možné, by vyžadovalo více než pouhé zdůvodnění. Ale jsme zcela přirozeně vedeni k tomu, abychom se znovu podívali na tuto strategii Rand Corporation, která se jmenovala „Russian Overexpansion“. Na toto téma jsme již mluvili, ale jak jsme tehdy vysvětlili, taktika BRICS

může být bumerangem k odmítnutí „rozšiřování NATO“. I zde je třeba pojem „nadměrná expanze“ chápat v mnohem širším smyslu než Randův pojem, který zohledňoval pouze geografii. Zde se samozřejmě bavíme o fyzickém prostoru, ale také o intelektuální a průmyslové výrobě. V této hře je NATO již dlouhou dobu ve stavu „mozkové smrti“. Nejenže nemůže krátkodobě vést válku na třech frontách současně, pokud jsou vůbec tři, i když ve skutečnosti je v konfrontaci NATO-BRICS jen jedna, ale průmyslovou bitvu již prohrála. Co se týče inteligence, opět jsme to obsáhle zmínili v předchozích publikacích, západní vzdělávací systém se probudil, nenaučí studenty nic víc, a proto je odsouzen k neúspěchu.

Je tu však jeden důležitý bod, kterého jsme se ještě nedotkli a který se nám Evropanům zdá obzvláště důležitý. NATO je hierarchická struktura s jedním vůdcem, jednou myslí a jedním provedením. Tato struktura je konzistentní a na papíře tak vypadá efektivně. Na druhou stranu, multipolarita zavazuje, rozmanitost je nejlepší mezi Íránci, Číňany, Rusy atd. Existuje poměrně málo neshod. Ale pokud se hra hraje dobře, může přispět každý v podpůrné operaci. Například íránské drony ruské výroby se velmi dobře osvědčily v ukrajinském konfliktu. Tato rozmanitost, která ze své podstaty vede ke zvýšené odolnosti vůči různým nemocem a dokonce i parazitům, v Severoatlantické alianci zcela chybí. Optimalizace proti jednomu soupeři tedy může být extrémní slabinou proti druhému. Je to vážné, doktore? Ano, protože pak je velké pokušení dostat se z pasti, do které jsme se vehnali, pomocí absolutní zbraně – jaderné.

Jednoho dne budeme muset soudit evropské vůdce naší doby, kteří se bohužel stali vazaly Washingtonu a výrazně zvýšili riziko globálního jaderného požáru. Jak se říká, je lepší být malý ve svém vlastním domě než velký v jiných, zvláště když se velcí v ostatních hroutí nebo se brzy zhroutí.

Jean-François Genest, Mike1975

<https://reseauinternational.net>

<https://aftershock.news>